

PETOVIONEC BERE JANEZOVA PISMA SEDMIM CERKVAM V RAZODETJU

Razlaga Razodetja 1.7 – 3.3

1. 7. *Sedmere Cerkev* pa, ki jih poimensko kliče z njihovimi nazivi in jim je poslal pisma, niso omenjene zato, ker bi bile edine Cerkev ali poglobitve, temveč, ker pove vsem, kar pove eni. Nič se namreč ne razlikuje, če nekdo govori vodu, ki šteje le malo vojakov, ali pa po njem vsej vojski. Končno pa naj gre za Azijo, naj gre za ves svet, sedmere Cerkev so vse; tudi Pavel uči, da sedmerno imenovane pomenijo eno, katoliško.

Da bi najprej on sam to ohranil, ni presejal števila sedmih Cerkev, ampak je pisal Rimljanom, Korinčanom, Efežanom, Tesaloničanom, Galačanom, Filipljanom in Kološanom; potem je pisal posameznim osebam, da ne bi prekoračil števila sedmih Cerkev. Na kratko je povzel svoje oznanjevanje, ko je rekel Timoteju: *Da boš pa vedel, kako se moraš vesti v božji hiši in kaj je Cerkev živega Boga.*

O tej predpodobi beremo, da jo je po Svetem Duhu napovedal Izaija o *sedmih ženah*, ki so se *oklenile enega moža*. En mož pa je Kristus, ki ni rojen iz semena. Sedmere žene so Cerkev, ki *dobivajo svoj kruh in so ogrnjene s svojimi oblačili ter prosijo, naj se jim odvzame njihova sramota, da se bo njegovo ime klicalo nad njimi*. Kruh pa je Sveti Duh, ki hrani za večno življenje; *svoj*, njim obljubljen po veri; *s svojimi oblačili*, to je njim obljubljenimi, s katerimi se želijo pokriti. Končno pa pravi Pavel: *Potrebno je, da si krhkost obleče neuničljivost in ta umrljivost neumrljivost. Da se odvzame njihova sramota*: sramota je prvotni greh, ki se odvzame pri krstu in tako človek dobi ime kristjan, kar pomeni: Tvoje ime naj se kliče nad nami. V teh sedmih Cerkvah si moraš misliti, da gre za eno Cerkev.

8. Pisal jim je glede na to, kakšna je njihova vera in izvolitev. Pisal je tistim, ki se trudijo v svetu, delajo za sad svojega dela in so potrpežljivi; ko pa vidijo nekatere ljudi v Cerkvi, ki rušijo in sejejo bolezen, jih prenašajo, da ne bi prišlo do razkola; opominja jih samo glede ljubezni, v kateri ni vere, naj se spokorijo. Pisal je tistim, ki prebivajo v krutih krajih med preganjalci in vztrajajo v veri. Pisal je tistim, ki pod pretvezo usmiljenja uvajajo v Cerkev nedovoljeno in učijo druge, da potem tudi oni tako delajo. Pisal je tistim, ki so lahkomišelnost v Cerkvi. Pisal je tistim, ki so brezbrizni in so kristjani le po imenu. Pisal je tistim, ki so sicer le skromno poučeni, a v veri trdno vztrajajo. Grajal je tiste, ki preučujejo Sveto pismo in se trudijo spoznati skrivnosti oznanjevanja, nočejo pa izvrševati božjega dela, to je usmiljenja in ljubezni. Vse spodbuja k pokori, vsem naznanja sodbo.

2. 1. V **prvem** pismu tako pravi: *Vem za tvoja dela, za tvoj trud in za tvojo potrpežljivost. Vem, da se trudiš, in vidim, da delaš in da si potrpežljiv; ne misli, da se bom dolgo mudil daleč od tebe. Vem, da ne moreš prenašati hudobnih in tistih, ki sebe imenujejo apostole. Odkril si, da so lažnivci. Potrpljenje imaš zaradi mojega imena. To vse se nanaša na pohvalo, in to nemajhno pohvalo. Toda tudi takšne može, takšno skupino in tako izvoljene ljudi je treba na vsak način opomniti, da ne bi bili oropani dobrin, ki jim gredo.*

Pravi, da ima le malo zoper njih, ko reče: *Opustil si svojo prvotno ljubezen. Spomni se, odkod si padel. Kdor pade, pade z visokega. In zato pravi: odkod, ker je treba na vsak način opravljati dela ljubezni vse do poslednjega časa; to je poglobitva zapoved. Končno pa, če tega ne stori, je zagrozil, da bo premaknil svečnik z njegovega mesta, to je, da bo razkropil ljudstvo.*

Vem, da sovražiš početje nikolajevcev, ki ga tudi sam sovražim. To se nanaša na pohvalo. Početje nikolajevcev: nekaj časa je že, kar so si lažnivi in kužni ljudje pod imenom diakona Nikolaja naredili krivoverstvo, da so iz malikom darovanega mesa izganjali hudega duha, da bi ga bilo mogoče jesti, in da je vsak, ki je prešuštoval, dobil spravo osmi dan. Zato hvali tiste, ki jim je pisal. Takšnim in tako velikim možem je obljubil drevo življenja, ki je v raj raju njegovega Boga.

2. Naslednje pismo razkriva naslednji način življenja druge skupine in njenih navad. Končno pravi: *Vem, da ste ubogi in da se trudite – vendar ste bogati*; ve namreč, da je bogastvo za takšne skrito pri njem. Pozna tudi *obrekovanje s strani Judov, ki zanj niso Judje, marveč Satanova shodnica*, ker jih zbira Antikrist. Njim pravi, naj vztrajajo vse do smrti in: *Kdor bo vztrajal, ga druga smrt ne bo prizadela*, to je, ne bo kaznovan v podzemlju.

3. Tretja skupina svetih pokaže moče, ki so močni v veri in se ne plašijo pred preganjanjem. Toda ker so med njimi nekateri nagnjeni k nedovoljenemu popuščanju, pravi: *Bojeval se bom proti njim z mečem svojih ust*, to je, povedal bom svojo zapoved in primerjal s tem, kar boste storili. Kajti nekoč je bil znan nauk *Balaama, ki je učil staviti pohujšanje pred oči Izraelovih sinov, jesti malikom darovane jedi in nečistovati*. On je namreč dal ta nasvet kralju Moabcev in je tako pohujšal ljudstvo. Pravi: *Tudi vi imate ljudi, ki sledijo takemu nauku* in pod pretvezo usmiljenja zavajate druge. Pravi: *Zmagovalcu bom dal od skrite mane. Skrita mana* je nesmrtnost, *beli dragulj* je posvojitev za božjega otroka, *ново ime* je kristjan.

4. Četrta skupina pomeni plemenite vernike, ki se vsak dan trudijo in opravljajo večja dela. Toda tudi tam pokaže na lahkomiselnosti ljudi, ki dajejo nedovoljeno spravo in so pozorni na nova preroštva, in jih graja. Opominja pa druge, ki jim to ne ugaja in poznajo malopridnosti nasprotnika – s tem zlom in zvižajami skuša nakopati nevarnosti nad glavo vernikov – in zato pravi: *Ne bom vam nalagal drugega bremena* – to je, nisem vam naložil bremena izpolnjevanja postave; to pomeni *drugo breme* – *da bi obdržali to, kar imate, dokler ne pridem. In kdor bo zmagal, temu bom dal oblast nad narodi*, to je, postavil ga bom za sodnika nad drugimi svetimi. *In dal mu bom zvezdo danico*; obljubil je namreč prvo vstajenje. Zvezda danica namreč preganja noč in naznanja luč, to je začetek dneva.

3.1. Peta skupina, izvolitev ali način življenja svetih razkriva brezbrizne ljudi, ki v svetu delajo drugače, kakor bi bilo treba. Za dela so malomarni in so kristjani le po imenu. Zato jih spodbuja, če bi se na kakšen način mogli rešiti s tem, da se odvrnejo od nevarne brezbriznosti. Pravi: *Okrépi, kar je bilo mrtvo; ne najdem namreč, da bi bila tvoja dela popolna pred mojim Gospodom*. Ni namreč dovolj, da drevo živi in zeleni, sadu pa nima. Tako ni dovolj imenovati se kristjan in se za kristjana priznavati, ne pa imeti kristjanovih del.

2. Šesta skupina je razkrita kot izvolitev najboljšega načina življenja, navade svetih, tistih namreč, ki so ponižni v svetu in neuki v Svetem pismu, a se vere nepremično oklepajo. V nobenem primeru se iz strahu ne odmaknejo od vere. Zato jim pravi: *Pred vami sem na stežaj odprl vrata*, in doda: *Ker si ohranil besedo moje potrpežljivosti* – s tako majhno močjo –, *bom tudi jaz obvaroval tebe v uri preizkušnje*. Da bi takšni spoznali njegovo slavo, ne pusti niti, da bi bili izročeni v skušnjava. Pravi: *Kdor bo zmagal, bo postal steber v svetišču Boga*. Steber pa je okras zgradbe, to je, kdor bo vztrajal, bo dosegel v Cerkvi tolikšno plemenitost.

3. Tudi ta izvolitev, **sedma** skupina, razkriva bogate ljudi, vernike, postavljene na visoke položaje. Toda ti verujejo kot bogataši, pri katerih se po domovih razpravlja o Svetem pismu, zunaj pa nihče ne more spoznati, ali so verni ali ne. To je, hvalijo se, govorijo, da znajo vse, in se zanašajo na svojo književno izobrazbo, za dela pa jim ni mar. Zato jim pravi, da niso ne mrzli ne vroči, to je, niti neverni niti verni; vsem so namreč vse. In ker je tisti, ki ni ne mrzel ne vroč, nujno mlačen, tako da zbuja gnus, pravi: *Izpljunil ga bom iz svojih ust*. Nikomur ni neznano, kako je gnus osovražen; tako tudi takšni ljudje, ko bodo izvrženi. Toda ker je čas za pokoro, pravi: *Svetujem ti, da kupiš od mene prečiščenega zlata*, to je, če boš mogel na kak način za Gospodovo ime kaj pretrpeti. Pravi: *In z mazilom si natri oči*, to je, da boš tisto, kar rad spoznaváš iz Svetega pisma, skušal uresničiti z deli. Če se takšni ljudje iz velikega propada vrnejo k veliki pokori, niso v korist samo sebi, ampak morejo mnogim koristiti; zato jim je obljubil nemajhno plačilo, to je: *sedeti na sodnem prestolu*.